

стори, че гораше силенъ огънь, кой-то бѣше запалилъ горѣ-тъ, и пламаци-тѣ сѣ издвигалѣ въ небеса. Тогава Грацини-тѣ, като видѣхѣ тоа огънь, изплашени захвърлихѣ оръжія-та и сѣ разбѣгахѣ *). Изотнапрѣвъ бѣхѣ искали 39 дѣшъ, ранени сѣ разны болки по тѣло-то имъ, отъ които оживѣхѣ двама: Исаіа и Савва; а отъ изкиты-тѣ, на едни главы-тѣ бѣхѣ сѣ-вѣсмъ отсѣчени, а на дрѣгы едвამъ сѣ държалѣ отстырнѣ на кожѣ-тъ, и нѣкои сѣ насѣчени прѣполовинѣ, кой-то прибрахѣ двама-та живи, останѣли монаси, и гы погрѣбохѣ наедио сѣ дрѣгы нѣкои Христіаны.

Аммоніи монахъ приказва, че като сѣ расчюло за избиваніе-то на тіа Св. Отци въ Раитѣ, пристигнали отъ Фаранъ до 600 откранни стрѣлци, кой-то сѣ корили юнашки сѣ варвары-тѣ и гы изкили до кракъ, а отъ тѣхѣ паднали 84 мъртви и мнозина сѣ ранили. Послѣ Фаранскы-тѣ мъжи, като оставили варварскы-тѣ трѣпове край мо-

*) По-напространно виждѣ Минев Четивъ: „Повѣсть Аммоніа Монаха“, мѣсяца сего 14 день.